

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΓΙΑΤΙ ΝΙΩΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ
ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΦΙΛΟΥΣ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ

Φίλε μου στην ανάγκη μου, οχτρέ μου στη χαρά μου

Επανερχομαι στο πολύ σημαντικό θέμα της φιλίας με αφορμή την πρόσφατη αποχώρησή μου από το παροικιακό ραδιόφωνο, όπου, αν με αιφνιδίασε κάτι ήταν το κύμα συμπάθειας από δεκάδες ανθρώπους με φιλικά μηνύματα στο διαδίκτυο, αλλά και στην προσωπική επικοινωνία μας. Πραγματικά με συγκίνησαν οι εκδηλώσεις φιλίας ίσως επειδή δεν εκτίμησα σωστά το μέγεθος της εκτίμησης αυτών των ανθρώπων για το λίγο που είχα να τους προσφέρω κάθε βράδι επί τρία χρόνια, όταν έμπαινα στα οπίθια τους μέσα από τα ερτζιανά κύματα. Για παράδειγμα, μια ακροάτρια που δεν γνωρίζω προσωπικά έκλαιγε στ' ακουστικό εκφράζοντας τη θλίψη της και συνειδητοποιείσα πως είχα δημιουργήσει ένα κύκλο φίλων που ήθελαν τη συντροφιά μου έστω αν διαφωνούσαν μ' αυτά που τους έλεγα. Μόνο ο καλός φίλος μένει πιστός κοντά σου ακόμη όταν δεν συμφωνεί μαζί σου, ή ακόμη και αν τον έχεις πικράνει με κάποια ενέργειά σου, γιατί κανείς μας δεν είναι αλάνθαστος, ή μερικές φορές ενεργούμε εν θερμώ. Όμως, υπάρχει και η άλλη όψη της φιλίας, οι άνθρωποι που δεν ξέρουν τη σημασία της λέξης και είναι επικίνδυνοι γιατί μπορούν να σου κάνουν μεγάλο κακό. Φίλος επιζήμιος, εχθρός αποκαλείται και επειδή δεν έχω καιρό για χάσιμο με τέτοιους τύπους, δείχνω κόκκινη κάρτα και αποβάλλω από τη ζωή μου εκείνους που μου δημιουργούν προβλήματα, αυτούς που δεν μ' εκτιμούν γι' αυτό που είμαι και θέλουν να μεταποιηθώ στα μέτρα τους και αυτούς που η σχέση τους μαζί μου είχε κίνητρο το προσωπικό συμφέρον τους.

«Φιλία είναι η συμφωνία δύο ανθρώπων εναντίον όλου του κόσμου»,

είχε πει ο Γιάννης Τσαρούχης, άρα πώς ν' αντιμετωπίσεις τον κόσμο όλο αν δεν έχεις φίλους καρδιακούς;

Η πιστή φιλία είναι η πιο στενή σχέση ανάμεσα σε δύο ανθρώπους, εκτός από τη σχέση του γονιού με το παιδί. Το αίσθημα της φιλίας και την ανάγκη της την βλέπουμε από τη βρεφική ηλικία πριν ακόμη το νήπιο μιλήσει ή περπατήσει με τη χαρά που βλέπει ένα άλλο παιδάκι και προσπαθεί να το αγγίξει στο πρόσωπο σαν χάδι. Οι φιλίες αποτελούν ένα σημαντικό και αναπόσπαστο μέρος της ζωής. Το να έχει κάποιος αληθινούς φίλους, είναι μεγάλη ευτυχία. Πότε, όμως, είναι μια φιλία αληθινή, προορισμένη ν' αντέξει στις τρικυμίες του χρόνου και πότε είναι απλά και μόνο μια περιστασιακή «παρέα»;

Σε μια αληθινή φιλία, βρίσκομαι μαζί με τον άλλο άνθρωπο για να

μοιρατούμε την ίδια τη ζωή, τις χαρές και τις λύπες της. Ο αληθινός φίλος είναι συνοδοιπόρος μου, όχι μόνο στις εύκολες και ευχάριστες στιγμές, αλλά και στις αναπόφευκτες περιόδους θλίψης και δυσκολίας. Σε μια γνήσια φιλία υπάρχει ο αμοιβαίος σεβασμός, ώστε να υπάρχει ώρα και χώρος για να εκφραστούν όλοι. Ο καλύτερος φίλος είναι αυτός που δεν φοβάται να μας πει την αλήθεια, αν πιστεύει κάναμε ένα λάθος. Είναι, όμως, παράλληλα έτοιμος να σεβαστεί τις επιλογές μας, έστω και αν διαφωνεί, χωρίς να φύγει από το πλευρό μας. Ιδιαίτερα σε στιγμές που νιώθουμε ότι τους έχουμε ανάγκη, αυτοί είναι πάντα εκεί να μας βοηθήσουν με τη συντροφιά τους και τις συμβουλές τους. Άλλες φορές έχουμε ανάγκη τους φίλους απλά για να περνάμε όμορφες στιγμές και να

μοιραζόμαστε μαζί τους τις χαρές και τα όνειρά μας, επειδή η φιλία είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας.

Πιο απαραίτητοι κι από τα πλούτη ή την εξουσία, όπως έλεγε ο Αριστοτέλης, οι φίλοι είναι πηγή ζωής, αλλά και διέξοδος ή καταφύγιο σε μια δύσκολη στιγμή. Σε κάθε περίπτωση οι φίλοι είναι μια προσωπική και ελεύθερη επιλογή, σε αντίθεση με τους συγγενείς και τους συναδέλφους. Πρόσφατες έρευνες απέδειξαν ότι η φιλία θεραπεύει το στρες και την κατάθλιψη, ευνοεί την ανάπτυξη των νοητικών λειτουργιών και μειώνει τα εμφράγματα. Για τα παιδιά αποτελεί βασικό στάδιο της ανάπτυξής τους και για τους ηλικιωμένους πηγή νεότητας. Ο Γκαίτε συμβούλευε να μην εξαπατούμε τους φίλους μας, ενώ ο Βίκτορ Ουγκό υποστήριζε ότι η φιλία μοιάζει με τα παλιά κτρινοσμένα βιβλία που η πάροδος του χρόνου τούς προσδίδει μεγαλύτερη αξία.

Όμως, για ν' αποκαλέσουμε έναν φίλο μας «καλό» πρέπει πρώτα απ' όλα να κοιτάσουμε τον εαυτό μας. Να δούμε αν είμαστε εμείς καλοί μαζί του και δοτικοί. Αν τον εκτιμάμε και του δίνουμε την αξία που του αρμόζει. Ακόμα, πολύ σημαντικό είναι να μη συγκρίνουμε τον εαυτό μας με τους φίλους μας. Ο φίλος μας έχει τα δικά του καλά χαρακτηριστικά, που μπορεί εμάς να μας λείπουν και αυτός να είναι και ο λόγος που ήρθαμε κοντά του, ίσως για να καλύψει εκείνος τα δικά μας κενά και τις δικές μας ελλείψεις!

Με την ευκαιρία, να ευχαριστήσω και δημοσίως όλους τους ακροατές του 2MM, τον καθένα χωριστά, για τα καλά τους λόγια και αν δεν μπορούν να μ' ακούν, τουλάχιστον μπορούν να με διαβάσουν σ' αυτό το μετερίζι...

ΠΗΡΑΝ ΤΗ ΔΟΣΗ ΤΟΥΣ

Πήραν τη δόση τους οι εθισμένοι πολιτικοί της Ελλάδας από τους δανειστές και στανιάρησαν - προσωρινά - μέχρι την ανάγκη για την επόμενη δόση τους, όταν θα εξαντληθεί η ευφορία, οπότε θα επαναληφθεί η παράσταση Γκραν Γκινιόλ, ένα θέατρο τρόμου με πολύ ακριβό εισιτήριο που πληρώνει με το αίμα και τη ζωή του ο ελληνικός λαός.

Είναι στημένο το βρώμικο παιχνίδι που παίζουν οι πολιτικάντηδες στην πατρίδα μας με τη συνέργεια των δανειστών στην πλάτη των αδελφών μας, με δήθεν «σκληρές» διαπραγματεύσεις, «διαφωνίες», «αγωνία» για το αν θα πάρουν τη δόση ή θα πούν οι Έλληνες το ψωμί - ψωμάκι, αν θα μείνουμε στο ευρώ ή θα μάς δώξουν, όλα τα ψεύτικα διλήμματα, αφού η δόση είναι εξασφαλισμένη και ουδέποτε υπήρχε κίνδυνος να μην την δώσουν.

Οι Ευρωπαίοι δεν είναι χαζοί, όπως νομίζουν κάποιοι δικοί μας εξυπνάκηδες, απλά έχουν να κάνουν με χαζούς ή δοσίλογους πολιτικούς, μάλλον και τα δύο.

Ούτε μπορώ να πιστέψω πως ο Γιωργάκης, ο Παπαδήμιος, ο Βενιζέλος και ο Σαμαράς, είναι τόσο βλάκες που δεν γνώριζαν και δεν γνωρίζουν

πως η μικρή Ελλάδα θα διέλυε την Ε.Ε. στα εξ'ων συνετέθη αν κήρυττε χρεοκοπία, για να την χρησιμοποιήσουν σαν διαπραγματευτικό όπλο. Το οικονομικό κόστος και οι πολιτικές συνέπειες θα ήταν τόσο καταστροφικές για τους Ευρωπαίους και κυρίως την Γερμανία, που θα δέχονταν τους δικούς μας όρους για να μην χρεοκοπήσουμε. Εκτός που θα μπορούσαν οι πολιτικοί -αν υπήρχαν τέτοιοι στην Ελλάδα- ν' αμφισβητήσουν τα δάνεια και τους επαχθείς όρους των δανειστών.

Αλλά πώς να γίνουν όλα αυτά; Με τον Γιωργάκη που τον έδιωξαν οι Ευρωπαίοι όταν ήταν άχρηστος και γι' αυτούς, για να τον αντικαταστήσουν μ' έναν κολλητό τους τραπεζίτη, που τον αντικατέστησαν με τον ανανήψαντα... «αντιμνημονιακό» Σαμαρά, ο οποίος «τα έδωσε όλα» με αντάλλαγμα την πολυπόθητή του πρωθυπουργία, έστω πάνω στο αναπηρικό καροτσάκι - δώρο τού προδομένου Πασόκ;

ΤΟΝΙ, ΠΕΣ «ΑΛΕΥΡΙ!»;

Ίσα βάρκα, ίσα νερά, η τελευταία δημοσκοπήση Newspoll που κατά τη γνώμη μου είναι η πιο αξιόπιστη, με τους Εργατικούς και Λίμπεραλ να μοιράζονται τις ψήφους 50-50% μερικές

μέρες μόνο μετά την εκλογή τού Κέβιν Ραντ στην πρωθυπουργία. Όμως δεν τελειώνει εκεί το πρόβλημα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, όπου μέχρι χτες πίστευαν ότι θα σάρωναν στις εθνικές εκλογές, επειδή ο Τόνι Αμποτ είναι τώρα ο πιο αντιπαθής πολιτικός μετά την αποχώρηση της Τζούλια Γκίλντ. Σύμφωνα με τη δημοσκοπήση, μόνο το 31% των ψηφοφόρων θέλει πρωθυπουργό τον Τόνι, ενώ το 53% προτιμά τον Κέβιν, μια σημαντική διαφορά 22%.

Γι' αυτό θα τού έλεγα «Τόνι Αμποτ πες «αλεύρι»; Ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ σε γυρεύει!» Πολύ θα γελάσουμε με το πάθημα τού αρχηγού της αντιπολίτευσης, που θα πάει στη Ρώμη, αλλά ίσως δεν θα δει τον Πάπα, αν στις επόμενες δημοσκοπήσεις μπει μπροστά το Εργατικό Κόμμα και κερδίσει το ψυχολογικό πλεονέκτημα. Θα το καταφέρει, όμως, αυτό ο πρωθυπουργός και γι' αυτό δεν αποκαλύπτει την ημερομηνία των εκλογών; Ίδωμεν...

ΠΟΙΗΣΗ

Φίλοι, αδέρφια, συμπολίτες και συγγενείς Ανατολίτες με τη κλωστή και με τη γνώση η Αριάννη θα ενώσει αυτή τη χώρα που σημαίνει, το γαλα-

ξία να υφαίνει, που έχει κάστρα κι ομορφιά και δε στεριώνουνε τα στοιχεία.

Όταν η τέχνη κι η ιστορία μας λύνουν κάθε απορία, γεννούν ψυχή με φως γλυκό στις Μεσογείους το γιαλό.

Είσαι η χώρα η αντάρτισσα, όταν γεννιόμουν σ' αφουγκράστηκα.

Πήρα εικόνα πήρα φως κι έγινα χορευτής λαός.

Ήρθα στα πιο ψηλά βουνά με των αγγέλων τα φτερά,

για να μου πεις με ποιο σκοπό, μέχρι να ζω θα σ' αγαπάω.

- Γιάννης Μαρκόπουλος

ΚΑΛΟΟ!

Βάζει σκουλαρίκι ο γιος και πάει σπίτι. Τον βλέπει ο πατέρας του και του λέει: -Παλιά, μόνο δύο είχαν σκουλαρίκια: οι πειρατές και οι γκέι. Θα πάω στο παράθυρο και α δεν δω το πλοίο σου έξω, την έχεις βαμμένη!

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ:

-Λυπάμαι κύριε, δεν μπορείτε να μπείτε χωρίς γραβάτα στο Καζίνο...

-Κι αυτός ο κύριος εκεί που είναι μόνο με τα εσώρουκα;

-Αυτός βγαίνει...